

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7C/306/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515202941
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8515202941.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňa JUDr. Miriam Szárazová, v spore E. C., nar. XX.XX.XXXX, V. hrdinov XX, A. E., právne zastúpená JUDr. Marta Konkolová, Jarmočná 79, Stará Ľubovňa, proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž 75009, Francúzska republika zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Panenská 7, Bratislava 812 36, IČO: 47 258 713, právne zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711 v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.495,- eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 1.3.2016 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania zamieťa.
- III. Žalobkyni priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 8.6.2015 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.495,- eur s spolu s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 8.6.2015 a náhrady trov konania. Žalobu dôvodila tým, že uzatvorila so žalovaným spotrebiteľskú zmluvu o úvere dňa 20.7.2006 vo výške 100.000,- Sk/3.319,39 eur, v ktorej bola zahrnutá žiadosť o poskytnutie kreditnej karty s úverovým rámcom 20.000,- Sk/663,87 eur. Žalobkyňa má za to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a násl. a ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa má za to, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a to podľa § 4 ods. 2 písm. a/. Predmetná zmluva však neobsahuje niekoľko náležitostí, na základe vyššie citovaných ustanovení, vyžadovaných, resp. neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a/ sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako ani súčet týchto platieb, podľa písm. e/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, podľa písm. g/ ročnú percentuálnu mieru nákladov, podľa písm. h/ podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, podľa písm. i/ výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c/, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady, uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. Žalobkyňa má ďalej za to, že uvedená výška RPNM v zmluve 6,76 % je nepravdivá a skutočná RPNM je vo výške viac ako dvojnásobku uvedenej v zmluve. Zmluva taktiež neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch písm. a/ oprávnenia

spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri je splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6. Zmluva nielenže neobsahuje oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti, a to povinnosť uhradenia úroku len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia a dokonca predčasné splatenie úveru spotrebiteľom sankcionuje pokutou vo výške 5 % z predčasne splatenej úverovej istiny. V zmysle § 4 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa má za to, že v danom prípade zmluva neobsahuje ani výšku úroku, ani poplatky, ktoré je povinná hrdiť, obsahuje len ustanovenie III. - IV. - I., z ktorého vyplýva, že žalovaný nemá žiaden právny nárok na vyplatenie úroku ako aj poplatkov. Žalobkyňa má za to, že zaplatený poplatok vo výške 2.000,- Sk/66,38 eur nie je možné považovať za úver vyplatený žalobkyni a tento je potrebné odčítať od poskytnutého úveru. V tomto smere poukázala na názor Krajského súdu v Prešove vyslovený v rozsudku sp. zn. 18Co/109/2011, navyše má za to, že poplatok za uzavretie zmluvy je neopodstatnený a je nepriateľkou zmluvnou podmienkou (rozsudok KS v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011). Žalobkyňa má za to, že zmluva obsahuje značné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, a to - dohodu o zrážkach zo mzdy pre prípad nesplácania pôžičky, ďalej ustanovenie III-1-1, III -2-1, III-4-1, III-4-4, V-3, V-4, V-5, V-6, a v tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/13/2014, ktorý dospel k záveru, že uvedené články sú jednostranné výhodné pre žalovaného. Ďalej žalobkyňa uviedla, že okrem uvedených ustanovení zmluvy za neprijateľnú podmienku zmluvy považuje aj tzv. úverovú kartu v predmetnej zmluve upravenú pod písm. C), pričom táto zmluvná podmienka bola určená OS Žilina sp. zn. 14C/86/2011 za neprijateľnú a toto rozhodnutie potvrdil ak KS Žilina rozsudkom sp. zn. 9Co/37/2012 a taktiež i rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 11C/54/2014, rozsudkom OS Humenné sp. zn. 11C/66/2013, rozsudkom OS Kežmarok sp. zn. 4C/372/2012, rozsudkom OS Piešťany sp. zn. 8C/29/2013, rozsudkom KS Banská Bystrica sp. zn. 14Co/374/2012 ako aj rozhodnutí iných súdov. Žalobkyňa s poukazom na uvedené ako aj na článok IV bod 1.1 zmluvy má za to, že prijatím žiadosti a teda okamihom vzniku zmluvy o úvere je odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti a poskytnutie úverového rámca adresované klientovi bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol bezpodmienečne individualizovaný a v zmysle § 4 ods. 2 a 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch nedošlo k dodržaniu predpísanej písomnej formy ako to považuje § 4 ods. 1 a preto je zmluva o úveru aj z tohto dôvodu neplatná. Rovnako je neplatná aj v zmysle § 4 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa vyjadrila, že uvedené neprijateľné zmluvné podmienky sú neplatné a zároveň v rozpore nie len s Občianskym zákonníkom, zákonom o spotrebiteľských úveroch a zákonom o ochrane spotrebiteľa, ale ja v rozpore so smernicou rady 93/13/ EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. S poukazom na neplatnosť uvedených zmluvných podmienok žalobkyňa uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného a uviedla, že žalovaný jej vyplatil od 1.12.2006 sumu 663,88 eur, dňa 12.12.2006 sumu 663,88 eur a dňa 21.5.2007 sumu 1.991,64 eur (3.319,40 eur). Žalobkyňa neskôr čerpala dňa 23.5.2007 od žalovaného sumu 116,18 eur, dňa 25.6.2007 sumu vo výške 99,58 eur, dňa 24.9.2007 sumu 33,19 eur, dňa 9.11.2007 sumu vo výške 149,37 eur, dňa 26.11.2007 sumu 132,78 eur, teda celkovo si žalobkyňa požičala od žalovaného sumu 3.850,50 eur. Do dňa podania žaloby žalobkyňa zaplatila žalovanému celkovo sumu vo výške 7.356,37 eur. Žalovaný sa obohatil bez právneho dôvodu na úkor žalobkyne vo výške 3.505,87 eur, pretože žalobkyňa má za to, že zmluva je neplatná, resp. je prinajmenšom potrebné z dôvodu absencie náležitosti skôr uvedených považovať úver za bezúročný a bezpoplatkov. Žalobkyňa sa dozvedela o skutočnostiach naznačujúcich, že došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu koncom júna 2014 kedy prestala žalovanému platiť, preto v zmysle § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia iba za obdobie 3 rokov od podania žalobného návrhu teda v celkovej sume 1.495,- eur.

2. Dňa 15.4.2016 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe, v ktorej uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí. V zmysle zmluvy bol žalobkyni poskytnutý klasický úver vo výške 3.319,39 eur, ktorým mala splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 89,82 eur. Žalobkyňa splatila klasický úver riadne a včas, pričom žaloba sa netýka poskytnutia klasického úveru. Podľa časti C) zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovaný žalobkyni aj revolvingový úver formou čerpania peňažných prostriedkov z vydanéj kreditnej karty. Žalobkyňa však nesplácala poskytnutý revolvingový úver riadne a včas čím sa dostala do omeškania a z tohto dôvodu spoločnosť CETELEM vypovedal zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Dňom účinnosti výpovede sa stal poskytnutý revolvingový úver splatný v celom rozsahu, t.j. istina vo výške 299,06 eur, dlžné úroky, poplatky a poisťné vo výške 62,64 eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 31,80 eur, t.j. spolu vo výške 393,50 eur. Žalobkyňa neuhradila spoločnosti CETELEM svoj zmluvný záväzok vo výške 393,50 eur. Ďalej sa

žalobca vyjadril k námietkam žalobkyne a uviedol, že nesúhlasí s právnou argumentáciou žalobkyne, a to že zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Poukázal na platné a účinné znenie § 52 v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a uviedol, že táto zmluva nie je kúpnu zmluvou, zmluvou o dielo ani inou odplatnou zmluvou podľa 8 časti Občianskeho zákonníka a taktiež nie je zmluvou podľa § 55 Občianskeho zákonníka a teda žalovaný nesúhlasí so skutočnosťou, že na predmetný právny vzťah sa nevzťahuje obchodný zákonník. Pokiaľ žalobkyňa odvodzuje nepravú retroaktivitu ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka z rozhodnutia súdu, na ktoré sa odvoláva toto podľa názoru žalovaného nie je možné uplatniť s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu PL. ÚS/16/95 o nepravnej retroaktivite kde je uvedené, že o nepravnej retroaktivite môže rozhodnúť iba zákonodarca, a to v prechodných ustanoveniach. Ďalej žalovaný uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou s tvrdením žalobkyne, že zmluva neobsahovala sumu, počet a termín splátok istiny, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje informáciu o počte mesačných splátok (48), výške mesačných splátok (89,82 eur) a termíne mesačných splátok (vždy k 15 dňu v mesiaci). Taktiež nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne o tom, že zmluva neobsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov, nakoľko táto je uvedená v zmluve, a to vo výške 6,76 %. Žalovaný nesúhlasil ani s argumentáciou žalobkyne týkajúcou sa tvrdenia, že zmluva neobsahuje oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti a poukázal na poslednú vetu bodu 4.3. všeobecných obchodných podmienok. Ďalej žalovaný uviedol, že žaloba obsahuje tvrdenia o neopodstatnenosti poplatku za uzatvorenie zmluvy, avšak samotný zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch pozná inštitút poplatku a žalobkyňa uhradila poplatok, ktorý predstavoval administratívne náklady spojené s uzatvorením zmluvy. Ďalej tvrdenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve je neplatná, pretože dohoda zo mzdy a iných príjmov nebola individuálne dojednaná. Žalovaný poukazuje na tú skutočnosť, že k určaniu neplatnosti (neprijateľnosti) vyššie uvedenej zmluvnej podmienky je potrebné preukázať, že táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný má za to, že skutočnosť, že žalobca nemohol ovplyvniť obsah zmluvnej podmienky - existencie dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov nie je sama dôvodom k tomu, aby takáto podmienka bola považovaná za neprijateľnú z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy nepriznáva žalovanému silnejšie právne postavenie ako žalobcovi a práve naopak je v záujme samotného žalobkyne, keďže ak by nedochádzalo k zabezpečeniu záväzku dlžníkov, tak by dlžníci mali nižšiu pravdepodobnosť, že by boli schopní financovať svoje potreby prostredníctvom spotrebiteľských úverov, keďže je zrejmé, že veritelia pri poskytovaní úverov zohľadňujú aj skutočnosť, že pohľadávky z úverov sú zabezpečené nejakým zabezpečovacím inštitútom. Tvrdenie žalobkyne, že použitie všeobecných obchodných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a žalovaný k tomuto uviedol, že žalobkyňi boli VOP odovzdané v jednom vyhotovení, a to pred uzatvorením zmluvy, pričom tieto sú v súlade s právnym poriadkom SR a nie je dôvod považovať ich za neprijateľné zmluvné podmienky. Ďalej žalovaný uviedol, že ak žalobkyňa v žalobe uvádza vybrané ustanovenia VOP, ktoré považuje za neprijateľné zmluvné podmienky, tak tieto nároky si spoločnosť CETELEM nikdy voči žalobkyňi neuplatňovala a nesúvisia žiadnym spôsobom so žalobným návrhom. Tvrdenia žalobkyne, že uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v časti týkajúcej sa poskytnutia revolvingového úveru bolo žalobcovi vnútené vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je pravdou. Žalobkyňa pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere prejavila záujem o revolvingový úver, následne jej bola doručená kreditná karta a v prípade ak by žalobkyňa neaktivovala kreditnú kartu, nečerpala by z kreditnej karty peňažné prostriedky, a to postupne nebola by povinná uhrádzať poplatky ako ani úroky z omeškania pri neplnení svojich zmluvných povinností. Žalobkyňa nebola povinná využívať túto kreditnú kartu, túto využívala na základe svojho slobodného uváženia, a to niekoľko rokov. Nie je možné tvrdiť, že nemala vedomosť o výške úrokovej sadzby a ostaných náležitostiach, ktoré sú obsahom zmluvy. V zmysle VOP spoločnosti CETELEM sa záväzkový vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným riadi režimom obchodného zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa nesplácala úver riadne a včas spoločnosť CETELEM vypovedala zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa článku III bod 6.1 VOP ku dňu 24.2.2015, kedy bola výpoveď doručená žalobkyňi a týmto dňom sa revolvingový úver splatný v celom rozsahu, pričom ku dňu doručenia výpovede zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavovalo príslušenstvo istiny na poistnú sumu 62,64 eur a istina úveru sumu 299,06 eur. Žalovaný má za to, že konal a postupoval v zmysle o spotrebiteľskom úvere a nedošlo z jeho strany k bezdôvodnému obohateniu. Ďalej žalovaný uviedol, že ak by súd súhlasil s argumentáciou žalobkyne a rozhodol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala žalobkyňou uvádzane náležitosti v dôsledku čoho by sa úver považoval za bezúročný a bezpoplatkov nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia by bol premlčaný. Žalobkyňa podala žalobu dňa 8.6.2015, pričom právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí najneskôr za 3 roky odo

dňa kedy k nemu došlo. Úroky a poplatky boli u jednotlivých predpísaných platieb uhrádzané postupne, časť riadne predefinovaných úhrad, v ktorých údajne včas započítaná na úroky a poplatky bezdôvodným obohatením boli vykonané pred 8.6.2012, teda viac ako 3 roky pred podaním žaloby, a tak právo na vydanie prípadného bezdôvodného obohatenia z titulu, že časť úhrad sa započítavala na úroky je premlčané v 3 ročnej objektívnej premlčacej dobe. Premlčacia doba plynie samostatne pre každé čiastkové plnenie a počítá sa od pripísania jednotlivých úhrad, splátok na účet spoločnosti CETELEM. Vzhľadom na uvedené považuje žalovaný nárok žalobkyne za premlčaný a preto žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Právny zástupca žalobkyne dňa 20.10.2017 doručil súdu špecifikáciu uplatneného nároku a opakovane zdôraznil, že žalovaný nemá na úroky a poplatky nárok, a to či už z dôvodu neplatnosti zmluvy o poskytnutí úveru v časti C) úverová karta, prípadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru z dôvodu absencie, prípadne nesprávneho výpočtu už uvedených obligatórnych náležitostí. Keďže ako to z prezentovaného žalobkyňou vyplýva v danom prípade ide už iba o režim bezdôvodného obohatenia s poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa uhradila celkovo viac ako jej bolo na základe predmetnej zmluvy poskytnuté a teda je zrejmé, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáha o vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. splátok, ktoré žalobkyňa uhradila žalovanému za obdobie 3 rokov spätne odo dňa podania žaloby, t.j. od 13.8.2012 až do 13.6.2014, a to v celkovej výške 1.495,- eur.

4. Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 16.2.2018 právny zástupca žalovaného podal vyjadrenie k špecifikácii uplatneného nároku zo strany žalobkyne a uviedol, že návrh žalobkyne považuje za nedôvodný, keďže zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru nemožno považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú. Ďalej uviedol, že z výpisu z úveru účtu žalobkyne je zrejmi prehľad obrátok za obdobie od 1.12.2006 do 31.5.2014, pričom z prehľadu zároveň aj vyplýva ako boli úhrady/splátky žalobkyne pripisované na úhradu istiny, úroku a poistenia a teda žalobkyňa nemá nárok na úhradu údajného bezdôvodného obohatenia vo výške 1.495,- eur. Ďalej poukázal na vznesenú námietku premlčania plnenia z titulu bezdôvodného obohatenia. Opätovne poukázal, že úroky ako aj poplatky boli žalobkyňou uhrádzané postupne, časť úhrad, ktoré boli započítané na istinu a poistenie nemôžu byť považované za údajné bezdôvodné obohatenie. Zároveň žalobkyňa nepreukázala kedy sa o údajnom bezdôvodnom obohatení dozvedela a teda kedy začína plynúť 2 ročná subjektívna premlčacia doba. Žalovaný mal za to, že konal a postupoval v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úveru a podľa jeho názoru ak žalobkyňa plnila žalovanému na základe platnej zmluvy, tak nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu žalovaného. V tomto smere poukázal aj na rozsudok súdneho dvora vo veci C-377/14, ktorý v prejednávanej veci aplikoval ustanovenia a smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES. Ďalej žalovaný poukázal na to, že výška, počet a termín splátok a poplatkov a povinnosť ich úhrad je zrejma už v čase uzatvorenia zmluvy, a keďže žalobkyňa nesplácala poskytnutý revolvingový úver riadne a včas dostala sa do omeškania a do dnešného dňa neuhradila spoločnosti CETELEM zmluvný záväzok vo výške 393,50 eur.

5. Uznesením zo dňa 19.12.2017 súd rozhodol o pokračovaní s právnym nástupcom žalovaného CETELEM SLOVENSKO, a.s., a to s BNP PARABIS PERSONAL FINANCE SA.

6. V priebehu konania žalobkyňa i žalovaný zotrvali na svojej skutkovej i právnej argumentácii.

Súd na základe vykonaného dokazovania a oboznámením sa s listinnými dôkazmi za preukázané skutkové tvrdenia považuje:

7. Dňa 4.7.2006 právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou žiadosť - zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru predmetom, ktorej bolo poskytnutie klasického úveru B vo výške 3.319,39 eur s dohodnutým počtom mesačných splátok 48, splatnosťou vždy k 15 dňu v mesiaci, RPNM vo výške 6,76 %, mesačnou splátkou 89,82 eur, s uvedením prvej splátky dňa 15.7.2006, poplatkom za uzavretie žiadosti/zmluvy splatný v deň čerpania úveru vo výške 66,38 eur. Ďalej v časti C) úverová karta je uvedené ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mi úverový rámec vo výške 2.000,- Sk a vydala úverovú kartu na moje meno. Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického úveru a priebehu jeho splácania a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možno vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže CETELEM SLOVENSKO a.s. zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ním stanovenú

nižšiu výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak, a spôsob splácania je zhodný s možnosťou zvolenou v časti B. Úroková sadzba platná ku dňu podpisu žiadosti/zmluvy je 1,95 % mesačne. Poplatok za správu revolvingového úveru platný ku dňu podpisu žiadosti/zmluvy je 45 Sk mesačne. Príklad RPNM pri výške 1. čerpania 20.000,- Sk pri pravidelnom splácaní je 14,12 %.

8. Dňa 20.2.2015 žalovaný vypovedal zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a zosplatnil tento úver v celom rozsahu, vyzval žalobkyňu na úhradu dlžnej sumy 393,50 eur.

9. Z výpisu z úverového účtu žalobkyne má súd preukázanú skutočnosť, že žalobkyňi bol poskytnutý úver vo výške 3.319,40 eur, ktorý jej bol vyplácaný priebežne, a to dňa 1.12.2006 vo výške 663,88 eur, dňa 12.12.2006 vo výške 663,88 eur a dňa 21.5.2007 vo výške 1.991,64 eur. Následne žalobkyňa čerpala z revolvingového úveru celkovo sumu 531,10 eur a to tak, že dňa 23.5.2007 vykonala výber vo výške 116,18 eur, dňa 25.6.2007 sumu 99,58 eur, dňa 24.9.2007 sumu 33,19 eur, dňa 9.11.2007 sumu 149,37 eur a dňa 26.11.2007 sumu 137,78 eur, teda celkovo žalobkyňi bola poskytnutá zo strany žalovaného suma 3.850,50 eur. Z uvedeného prehľadu má súd za preukázané, že žalobkyňa ku dňu podania žaloby zaplatila celkovo žalovanému sumu 7.356,37 eur.

Súd vec právne posúdil najmä podľa týchto zákonných ustanovení:

10. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 634/1992 Z.z. ochrane spotrebiteľa, predávajúci je povinný vo vzťahu k spotrebiteľovi dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v poskytovaní tovarov a služieb ustanovenú osobitným zákonom. Predávajúci najmä nesmie odmietnuť predaj spotrebiteľovi výrobky, ktoré má vystavené alebo inak pripravené na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktoré je v jeho prevádzkových možnostiach; nesmie takisto viazať predaj výrobkov alebo poskytnutie služieb na predaj iných výrobkov alebo poskytnutie iných služieb, pokiaľ nejde o obmedzenie rovnaké pre všetky prípady a v obchodnom styku obvyklé. To neplatí v prípadoch, v ktorých spotrebiteľ nespĺňa podmienky, ktoré musí spĺňať podľa osobitných predpisov.

11. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

12. Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, b) sankcie za porušenie zmluvy, c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy, e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

13. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Ak spotrebiteľ splatí spotrebiteľský úver pred lehotou splatnosti, má právo na zníženie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom tak, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

14. Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

16. Podľa § 52 ods. 2 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 3 OZ Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

19. Podľa § 53 ods. 2 OZ Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

20. Podľa § 53 ods. 3 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.
21. Podľa § 53 ods. 4 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.
22. Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.
23. Podľa § 54 ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.
24. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.
25. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.
26. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.
27. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.
28. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.
29. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.
30. Podľa § 100 ods.1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<http://www.epi.sk/zz/1964-40/znenie-20160701>>).
31. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.
32. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.
33. Podľa § 191 ods. 1 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

34. Podľa § 215 ods. 1 C.s.p. súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k záveru:

35. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej jedným zo zmluvných strán je spotrebiteľ, jedná sa o vzťah občianskoprávny. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Citované ustanovenie preto ukladá orgánu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu priaznivejšie. Preto súd pri skúmaní každej otázky má aplikovať právnu úpravu, ktorá je priaznivejšia pre spotrebiteľa. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi pôvodným veriteľom a žalobkyňou je tzv. absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý sa vyskytuje tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch.

36. Ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj v znení účinnom do 31.12.2014 treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce nevyžaduje transpozíciu v prípade dualistickej úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti tomuto zákonu (rozumej Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1). Súd poznamenáva, že aj právna úprava v Občianskom zákonníku dopadá na obidve strany v súlade s princípom rovnosti, no je citlivejšia, zohľadňuje aspekt informovanosti spotrebiteľa, explicitne priznáva rovnaké práva aj ručiteľovi, garantuje efektívnejšie uplatnenie práva pri plynutí času pri zlom úmysle veriteľa a pod. Nemožno prehliadnuť fakt, že sú to predovšetkým dodávatelia, ktorí uplatňujú veci na súde. Spory vyvolané spotrebiteľmi sú len veľmi zriedkavé, a preto argument o obchodnom práve a rovnosti „pre všetkých“ je objektívne značne relativizovaný.

37. Vzhľadom na uvedené, nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, súd na posúdenie úverového vzťahu zo spotrebiteľskej zmluvy aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené aj v aplikačnej praxi súdov (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.01.2011 sp. zn. 5MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011 sp. zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012), ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku, nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

38. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky. V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.03.2013, sp. zn. 6 MCdo/4/2012 súd uvádza, že Najvyšší súd SR v posudzovanej kauze nevyslovil právny názor, že na premlčanie nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv sa nepoužije úprava priaznivejšia pre spotrebiteľa napr. občianskoprávna v zmysle ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

39. Súd taktiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014, podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky

právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí zamietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, ktorý namietal postup prvostupňového súdu aj odvolacieho súdu, ktoré oba zhodne v spore zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere aplikovali ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 a na premlčanie aplikovali § 101 Občianskeho zákonníka. Rovnaký právny názor vyslovil Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí z 26.11.2015 sp. zn. 4 MCdo17/2014.

40. V zmluve zo dňa 4.7.2006 žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 3.319,39 eur, o ktorý žalobkyňa požiadala, avšak na základe tejto úverovej zmluvy zároveň je bola vnútená úverová karta a revolvingový úver, na základe ktorej je bol a vystavená úverová karta s úverovým rámcom 20.000,- Sk/663,87 eur. Žalovaný dňa 20.2.2015 vypovedal zmluvu o revolvingovom úvere a vydanie kreditnej karty, zosplatnil revolvingový úver v celom rozsahu a vyzval žalobkyňu k úhrade celej dlžnej sumy 393,50 eur. Súd má za to, že žalovaný porušil § 6 ods. 1 zák. č. 634/1992 Z.Z., keď viazal poskytnutie služby na poskytnutie inej služby a vnútil žalobkyni aj poskytnutie revolvingového úveru, o ktorý nežiadala a nemala ho možnosť vylúčiť zo zmluvných dojednaní. Tento revolvingový úver nespĺňa náležitosť písomnej zmluvy v zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. a preto ani nevznikla platná zmluva. Navyiac, zmluvná podmienka, ktorou automaticky podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľ žiada aj o poskytnutie revolvingového úveru je v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1 druhá veta zák. č. 634/1992 Z.z., nakoľko viaže poskytnutie spotrebiteľského úveru na obstaranie úveru na žiadosť o poskytnutie ďalšieho revolvingového úveru, ktorý spotrebiteľ pri takomto type zmluvy nemá možnosť odmietnuť. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje následky, že ak by spotrebiteľ nechcel uzatvoriť Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, nemohol by uzatvoriť ani zmluvu o spotrebiteľskom úvere, lebo predtlačené ustanovenie tejto zmluvnej podmienky, ktorou žiada spotrebiteľ o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie revolvingového úveru, nemôže spotrebiteľ vylúčiť. Nie je podstatné či dodávateľ mu poskytne alebo neposkytne revolvingový úver, keďže to závisí vyslovene od jeho rozhodnutie, ani či dôjde k jeho čerpania, lebo fakticky schválením žiadosti o poskytnutie úverovej karty je daný spotrebiteľovi k dispozícii úver, o ktorý nežiadal. Podmienky takéhoto revolvingového úveru nie sú v súlade s § 3 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. Samotná táto zmluvná podmienka je formulovaná tak, že vnucuje spotrebiteľovi ďalší produkt doručením platobnej úverovej karty ho napadá k jej použitiu, pričom pôvodne spotrebiteľ o takýto produkt neprejavil záujem. Takéto konanie dodávateľ je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a spotrebiteľ je takto zbavený možnosti voľby medzi inými ponukami obdobných úverov inými poskytovateľmi. Takáto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, ale je súčasťou vopred pripraveného formulára, ktorý spotrebiteľ môže len prijať alebo neprijať ako celok. Toto spôsobuje značnú nerovnováhu v práva a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto takáto zmluvná podmienka v zmysle § 53 ods. 1 a § 53 ods. 5 občianskeho zákonníka je neprijateľnou zmluvou podmienkou a z tohto dôvodu neplatnou.

41. Navyiac súd uvádza, že formulárová zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi sporovými stranami bola posudzovaná už mnohokrát súdmi a tieto vyslovili, že táto formulárová zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v časti C) - úverová karta, rozsudok OS Martin sp. zn. 11C/54/2014, OS Humenné sp. zn. 11C/66/2013, OS Košice okolie sp. zn. 17C/107/2011, KS Banská Bystrica sp. zn. 14Co/374/2012, OS Prešov sp. zn. 15C/313/2015, OS Piešťany sp. zn. 8C/29/2013. Táto skutočnosť musí byť žalovanému dobre známa.

42. V zmysle § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienka za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

43. Nakoľko právny úkon - Zmluva o revolvingovom úvere je po posúdení súdom absolútne neplatným právnym úkonom, je možné vzťahy medzi zmluvnými stranami vypořadať v zmysle príslušných zákonných ustanovení o plnení z neplatného právneho úkonu podľa § 451 ods. 2 OZ v spojení s § 457

OZ. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a hľadá sa naň, ako keby nebol urobený.

44. Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, ide o obohatenie neoprávnené. Pre vznik zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie nie je nevyhnutné, aby k tomuto došlo úmyselne alebo nejakým protiprávnym úkonom, aj keď to nie je vylúčené. K vzniku bezdôvodného obohatenia môže dôjsť aj úplne bez vôle zúčastnených subjektov. Bezdôvodným obohatením je predovšetkým majetkový prospech získaný plnením bezprávneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu ktorý odpadol, z nepoctivých zdrojov a bezdôvodne sa obohatí aj ten, za koho sa plnilo to, čo podľa práva mal plniť sám. V danom prípade prichádza do úvahy vznik bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu.

45. Vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia bola zo strany žalovaného vznesená námietka premlčania. Pre vydanie bezdôvodného obohatenia platí kombinovaná premlčacia lehota subjektívna 2-ročná a objektívna 3-ročná, v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia platí objektívna 10-ročná premlčacia lehota. Objektívna premlčacia doba je určená nezávisle na subjektívnych dôvodoch dotknutých osôb a vždy začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení musí byť nespochybniteľným spôsobom preukázaný úmysel, a to či už priamy alebo nepriamy smerovaný k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nepostačuje, ak bolo bezdôvodné obohatenie získané neúmyselne a následne by si ho príjemca úmyselne ponechal. Úmysel v zmysle ust. § 15 Tr. zák. je priamy alebo nepriamy, pričom o priamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil vedel, alebo vedieť mal, že svojim konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne že ho získať chcel (prítomnosť vedomostnej i vôľovej zložky). O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil vedel, že svojim konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad že sa tak stane, bol s týmto uzrozumený. Takéto úmyselné konanie musí byť posudzované na každom jednotlivom, konkrétnom prípade s poukázaním na okolnosti uzavretia konkrétnej zmluvy.

46. Za dôvodné považoval súd priznať bezdôvodné obohatenie žalobkyni získané na jej úkor žalovaným, z uhradených splátok pred podaním žaloby v lehote 3 rokov, čo je objektívna premlčacia lehota vychádzajúca z vyjadrenia žalobkyne, že o bezdôvodnom obohatení žalovaného sa dozvedela až v júni 2014, kedy prestala splácať splátky.

47. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčuje za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, ako aj k tomu, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky a v prípade úmyslu za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Žalobkyňa má tak z pohľadu súdu právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za uhradené splátky do 3 rokov pred podaním žaloby. Žaloba bola podaná 8.6.2015 a žalobkyňa má nárok na vrátenie splátok uhradených od 8.6.2012. Súd tak priznal žalobkyni nárok na uhradenie splátok zaplatených v prospech Zmluvy o revolvingovom úvere v sume 60,- eur pripísanej na účet žalovaného dňa 13.8.2012, v sume 60,- eur dňa 13.9.2012, v sume 60,- eur dňa 5.10.2012, v sume 60,- eur dňa 19.11.2012, v sume 60,- eur dňa 11.12.2012, v sume 60,- eur dňa 15.1.2012, v sume 60,- eur dňa 12.2.2012, v sume 60,- eur dňa 11.3.2013, v sume 60,- eur dňa 5.4.2013, v sume 60,- eur dňa 7.5.2013, v sume 100,- eur dňa 7.6.2013, v sume 75,- eur dňa 11.7.2013, v sume 60,- eur dňa 14.8.2013, v sume 60,- eur dňa 9.9.2013, v sume 70,- eur dňa 10.10.2013, v sume 80,- eur dňa 15.11.2013, v sume 70,- eur dňa 19.12.2013, v sume 60,- eur dňa 13.1.2014, v sume 60,- eur dňa 21.2.2014, v sume 60,- eur dňa 10.3.2014, v sume 80,- eur dňa 14.4.2014, v sume 60,- eur dňa 12.5.2014, v sume 60,- eur dňa 13.6.2014. Spolu tak súd priznal žalobkyni bezdôvodné obohatenia v sume 1.495,- eur.

48. Súd priznal žalobkyni i úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013. Podľa citovaného ustanovenia výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

50. V danom prípade sa žalovaný dostal do omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby (žaloba bola doručená žalovanému dňa 29.2.2016). Od 1.3.2016 vznikol zodpovednostný záväzkový vzťah, z ktorého vyplynul uplatnený nárok. Preto pre výšku úrokov z omeškania nie je rozhodujúci dátum

podania žaloby, ale vznik zodpovednostného záväzkového vzťahu. Súd preto priznal úroky z omeškania podľa citovaného nariadenia len vo výške 5,05% ročne a keďže žalobkyňa žiadala úroky z omeškania vo väčšom rozsahu, súd žalobu v prevyšujúce často ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

51. Podľa § 255 CSP ods. 1 súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 CSP, nakoľko žalobkyňa bola v spore plne úspešná súd jej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. V súlade s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku